

at der skulde være en Lieutenant for hver 50 Rekruter og endvidere en Underofficer for hver 13 Rekruter. Det var Forudsætningen, hvorfra man gik ud, og hvorved man haabede at kunne faae Mandskabet vel uddannet, men, mine Herrer, hvorledes har det været paa enkelte Steder, uagtet Krigsbestyrelsen har gjort, hvad den kunde, for at have Manglerne. Det har været saaledes, at man enkelte Steder har havt en Lieutenant for hver 105 Mand istedetfor for 50 Mand og en Underofficer for hver 31 istedetfor hver 13 Mand, og det har endog kun kunnet komme frem paa den Maade, at man laante Officerer og Underofficerer fra Venstre og fra Høire, fra en Bataillon til en anden, saa at det Sammenhold, som er saa gøstelig og nødvendigt mellem Befalingsmændene og Mandskabet, ikke kom tilstede. Ser man hen til andre Steder som f. Ex. Reserverbataillonerne, har Forholdet været det samme. Naar Bataillonen har skullet rykke i Løir med fuld Krigskraft, har Krigsbestyrelsen maattet sørge for, at man kunde laane rundt om i andre Afdelinger; men naar der kommer Krig paa, da har man ingen Steder at laane fra, saa kan det ikke nytte Noget; og derfor maa de staffles tilveie i Tide; men ogsaa paa Fredsfoed er der Steder, hvor man ikke er i Stand til at laane, og derfor have vi f. Ex. i Dieblisset det Faktum, at nu, da Rekruttskolen ved Nyttieriet er begyndt, er Forholdet ved et Regiment det, at der foruden Oversergenten ikke er mere end en eneste Underofficer tilstede ved hver Eskadron. Der skal passes den daglige Tjeneste, der skal holdes Øvelser, hele det kostbare Materiel soignereres og tilrides 21 Remonter og det med een Underofficer. Det er Forhold, som ere uheldige og bør forandres saa hurtig som mulig.

Seg skal ikke gaa ind paa de finansielle Bemærkninger, der ere fremkomne fra enkelte Medlemmer, men jeg skal kun udhæve det One, at, hvorledes det end stiller sig med Betragtningen om de Penge, der bør udgives til Hæren, er det min Pligt at gjøre opmærksom paa, at der er en Ting, som Alle bør erkjende, at vi ikke have Naad til; og det er at lade Mandskabets Liv og Førlighed blive et unyttigt Offer paa Grund af slet Uddannelse og mangelfuld Førelse. Naar man siger, at Folket ønsker, at Hæren skal koste saa faa Penge som mulig, og at den skal paaføre de Bærnepligtige saa faa personlige Byrder som mulig, da er dette i og for sig meget naturligt; men det er min fulde Overbevisning, at Befolkningen tillige er ikke mindre gjennemtrængt af Erkjendelsen af, at den ikke vil have, at Pengene skulle udgives uden Nytte, men det ville de blive, naar man ikke indretter sig paa en saadan Maade, at de virkelig give det, som de skulle: et vel uddannet og vel ført Mandskab. Der er enkelte Medlemmer, der have rettet særlige Spørgsmaal til mig. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valg-

freds (Ingerslev) henvillede til mig, om jeg ikke vilde søge snart at faae enkelte Steder i Hærloven forandrede, som der kunde være Anledning til at søge ændrede. Naar ikke Forholdene som f. Ex. med Hensyn til den tilstedeværende Mangel paa Officerer ere saa paatrængende, at jeg med Nødvendighed maa gjøre dem til Gjenstand for et særligt Lovforslag som det, jeg for faa Dage siden havde den Ære at indbringe, gaar jeg ud fra den Betragtning, at Rigsdagen og jeg ville være i Stand til i Forening at tilendebringe den nu foreliggende Revision, og da jeg maa gaa ud derfra, vil der fra min Side ikke blive forelagt Forslag til Ændringer, der ikke ere absolut nødvendige i nærværende Dieblis. Der blev dernæst af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgfreds (Scavenius) gjort mig det Spørgsmaal, om jeg forelagde dette Lovforslag, blot fordi der i Loven af 6te Juli 1867 staar en Bestemmelse om, at denne Lov skal revideres. Seg skal dertil svare: Seg forelægger det i Hensind til den nævnte Bestemmelse i Loven af 6te Juli; men jeg anser det for meget sandsynligt, at jeg, hvis en saadan Bestemmelse ikke havde eksisteret, havde forelagt de Ændringer, som jeg har indført i det samlede Lovforslag, sigtende til at skaffe Mandskabet en bedre Uddannelse og Føring; dem havde jeg sandsynligvis indbragt alligevel. Foraaavdt det ærede Medlem dernæst spurgte mig, saa vidt jeg i det Mindste forstod ham, hvorfor jeg i Åar ikke havde indbragt noget Lovforslag om en ekstraordinær Bevilgning til Hær og Flaade, skal jeg svare ham ligesaa klart og tydelig herpaa. Seg staar i alle Henseender fuldstændig paa det samme Standpunkt, hvorpaa jeg stod ifjor, og jeg kan ikke staa paa noget andet Standpunkt, fordi der ikke senere er blevet fremsført Noget omhelst, der kunde forandre det. Det Lovforslag, jeg indbragte, blev gjort til Gjenstand for en Forhandling her i Salen, der væsenligt var finansiell. Det blev henvist til Finantsudvalget, og der har ikke fra dette ærede Udvalgs Side foreligget for mig Udtaleser, der kunde forandre den militære Grundbetragtning, hvorfra jeg er gaaet ud. Naar jeg imidlertid i Åar ikke endnu har indbragt et tilsvarende Lovforslag, er det ikke, fordi jeg har forandret mit Standpunkt, men fordi Forholdene ere andre i Åar end de vare ifjor. Ifjor var det en Nødvendighed for mig at komme til det høie Thing i det første Dieblis, jeg traadte frem for det og sige: Her er Alt, hvad jeg forlanger; jeg ønsker aabent og ærligt at udtale for det høie Thing, hvad der ligger foran, og hvad der ligger bagved. Dette har jeg gjort, og jeg har gjort det paa en saadan Maade, at jeg ikke tror, det kan misforstaaes. I Åar derimod er Sagen noget anderledes; thi det høie Thing kender alt fra ifjor mit Standpunkt og mine Anskuelse og Forlangender; og det høie Thing viste derhos ifjor, at det ikke, saaledes som jeg troede, ansaa det